ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

Ἀπάντησις εἰς ἕνα δύσκολον ἐρώτημα

Ἡ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΔΩΣΕ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑΝ;

Τῆς κ. ΛΕΛΕΣ Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁ ἐπαλιτιστικὸς ἄνεμος ποὺ ἐφύσησε ὄχι σὰν χάδι δροσιστικοῦ μπάτου, ἀλλὰ σὰν τμοπικὸ Σιμούν, πάνω ἀπὸ τὰ περιποιημένα γυναικεῖα κεφαλάκια, δὲν ἔξερω ἂν γιὰ τὶς Ἑλληνίδες ἰδιαίτερα ἔδωσε μαζὶ μὲ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν εὐτυχία.

Ἀπὸ μοῦ ἐπιτρέψουν αἱ κυρίαι μέλαι τῶν διαφόρων φεμινιστικῶν σωματείων καὶ ὅλες οἱ γυναῖκες ποὺ ἀναλαμβάνουν ἀνδρικὰ ἐπαγγέλματα ἢ καταλαμβάνουν θέσεις καὶ ἀξιώματα ἄλλοτε ἀποκλειστικὰ ἀνδρικά, νὰ τὶς προσκαλέσω κάπως καὶ γιὰ λίγο νὰ τὶς βάλω στὴν σκιὰ τῆς θέσεως ποὺ κατέχουν.

Ἡ σύγχρονη Ἑλλάδα ποὺ οὔτε ἀρχαιοτοῖ αἰῶνες δὲν τὴν χωρίζουν ἀπὸ τὴν ὑποδούλωσι ὑπῆρχε δυνατὴ ἀκόμη γιὰ τὶς γυναῖκες εἰδικὰ καὶ κοινωνικῆς καλλιέργειας πρὶν μποῦν ὁλοκληρωτικὰ ἐπάνω στὸν δημόσιον στίβον.

Ἀλλὰ τὸ τέντωμα, τὸ ἄπλωμα πρὸς ὅλες τὶς τομεῖς, δὲν νομίζω πὼς εἶναι ἀποτέλεσμα πλήρους καταρτίσεως κοινωνικῆς ὁλοκληρώσεως, ὅπως γιὰ τὴν κατάκτησι εἰ δυνατὸν τοῦ σύμπαντος ὅστερα ἀπὸ τὴν ἀποκάλυψιν αἰώνων ὁλοκλήρων.

Ἡ Ἑλληνίδα ἐντοκώτερα αἰσθάνεται σὰν τὸ νερὸ ποὺ τὸ ἀναζητεῖ τὸ φράγμα καὶ ὅταν ἀνοίξουν ἀπότομα ὁρμὰ καταστρεπτικό, σαρώνει ὅ,τι μπροστά του, καταστρέφει τὶς καλλιέργειες ποὺ ποτίζει ὅμως τότε σιγὰ καὶ ρυθμικά.

Ἀπὸ φοβοῦμαι τὴν διαστολὴν πρὸς ὅλες τὶς μορφωμένες εἰδικὰ γυναῖκες τοῦ συγχρόνου φεμινισμοῦ.

Ὑπάρχουν τομεῖς ἐγκαταλελειμμένοι ἀπὸ τὶς μορφωμένες εἰδικὰ γυναῖκες καὶ ἄλλοι ὑπερτροφικοί.

Ἀλλὰ τὴν γυναικεῖα πρόοδο ὄχι ἀπὸ τὶς προγραμματισμένο ἢ ἀπότομο ἐλλαγισμένο.

Θέσεις κοπέλλες, κυρίως τῶν ἐλευθέρων ἐπαγγελματικὸ προσανατολισμὸ, χωρὶς ψυχικὲς ὑπαγορεύσεις, χωρὶς ἀσφεῖς ἐπιθυμίες.

Ἀπὸ ἐξετάσεις σὲ τρεῖς—τέσσαρες γυρόνια ἄσχετες μεταξύ τους καὶ ἀκολούθοῦν τελικὰ ὅποια ἀν καὶ ὄχι ὅποια τοὺς πάει, ἀν συνηθίζεται νὰ λέγεται σήμερα ὅχι τόσον ἡ ἀνάγκη, δεδομένου ὅτι κορίτσια εὕπορα διαγωνίζονται καὶ μοχθοῦν γιὰ μιὰ θέσι ἀπὸ τοὺς ἐξασφαλίζει τὴν ὑλικὴ ἀπορία χωρὶς τὸ τσοντάρισμα τὸ πατρικοῦ σπιτιοῦ. Βαθύτερος σκοπὸς εἶναι ἡ φυγὴ, ἡ πάλη μὲ τὸν ὄρρενα στὸν ἐπαγγελματικὸ στίβο καὶ ἡ μελλοντικὴ συμβίωσις μὲ κοινὰ προσόντα καὶ χωριστὰ βαλλάντια.

Νάναι πλάνη τάχα ἡ παραδρομὴ ἀπὸ τὴν πεπατημένη, δίνει ἀληθινὰ καὶ ἠθικὴν ἀποδιέσμευσιν ἡ ὑλικὴ ἀνεξαρτησία στὴν σύγχρονη Ἑλληνίδα;

Θάμουν πολὺ ἀπόλυτη ἂν ἔδινα μιὰ οἱαδήποτε κατηγορηματικὴ ἀπάντησι στὸ δύσκολο αὐτὸ ἐρώτημα.

Εἶναι ἀλήθεια πὼς ὁ Ἕλλην σύζυγος ὑπῆρξε δυνάστης παλαιότερα, ἡ συμβίωσις στὸ ἑλληνικὸ σπίτι ἐπῆρξεν ὁμαλὴ μόνον μὲ τὴν προϋπόθεσιν πὼς ἡ γυναῖκα θὰ ἦτο τέρας ὑπομονῆς καὶ καρτερικότητος καὶ θὰ ἐμάραινε τὰ νειάτα της, θὰ ἔκοπτε τὴν προσωπικότητά της χάριν τῆς εὐτυχίας τοῦ σπιτιοῦ της καὶ τῶν παιδιῶν της.

Σὲ διαφορετικὴ περίπτωσι τὰ παιδιὰ θὰ ἦσαν ἐωσοῦ μάρτυρες ἑνὸς ἀνίσου συνήθως ἀγῶνος ἐπικρατήσεως διότι τελικὰ ἐπεκράτει ὁ ἀφέντης. Περίπτωσις ὁμαλῆς συνεργασίας τῶν συζύγων ὑπῆρχε πάντα μόνον μεταξὺ τῶν πολὺ μορφωμένων συζύγων.

Ὅταν οἱ διάφοροι εὐεργετικοὶ νόμοι ἠὐνόησαν σιγὰ, σιγὰ τὶς γυναῖκες, ὅταν ἄρχισε ἁπαλὰ νὰ σιγοτραγουδᾶη στ' αὐτιά τους ἡ πρώτη πνοὴ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καὶ γι' αὐτές, ἡ ἀτμόσφαιρα γινόταν ἐλαφριά, ἡ πλάκα τῆς καταθλίψεως ἐξεγλιστροῦσε ἀπὸ τὰ στήθη ποὺ ἐχαλούχησαν αὐτοὺς τοὺς νομοθέτας.

Ὡς ἐδῶ ἡ πολιτισμένη πνοὴ φαίνεται νὰ δροσίζη εὐδρεγετικὰ τὶς κουρασμένες γυναικεῖες καρδιές, μὰ λίγο ἔπειτα σὲ κάθε πόλεμο—καὶ εἴχαμε τόσους πολλοὺς— ὁσάλος μεγάλωνε ἡ ἀνάγκη ἔδγαλε ἀπὸ τὰ σπίτια τὶς γυναῖκες, τὶς ἔστειλε παντοῦ, στὸ μαγαζὶ τοῦ ἀνδρὸς ποὺ τ' ἄφησε ἔρημο, στὸ ἐργοστάσιο στὴν θέσι του, καὶ γενικὰ σὲ κάθε εἶδους δουλειά.

Οἱ διάφορες κρατικὲς καὶ ἰδιωτικὲς ὑπηρεσίες συνεπλήρωναν τὶς κενὲς ἀνδρικὲς θέσεις μὲ γυναῖκες κι' ἔτσι βρέθηκαν ξαφνικὰ παντοῦ.

Μὰ οἱ πόλεμοι τέλειωσαν κάποτε, ὁ ρυθμὸς τῆς ζωῆς ξανάρχισε, χωρὶς ὅμως οἱ γυναῖκες νὰ ἐπιστρέφουν στὰ εἰρηνικά τους ἔργα.

Ἡ εὐπρώτερη ἄφησε τὴν φροντίδα τοῦ σπιτιοῦ καὶ τοῦ παιδιοῦ στὴν ὑπηρέτρια καὶ ἡ πτωχὴ στὸν Παιδικὸ Σταθμό, ἂν ὑπῆρχε, ἡ στὸν δρόμο.

Τὸ σπίτι ἀπὸ βασίλειον τῆς γυναίκας ἔγινε ἁπλῶς τὸ κατάλυμά της, οἱ ὁρίζοντές της ηὐρύνθησαν, τὰ ἐνδιαφέροντά της ἐμεγάλωσαν.

Ἡ ἐπιστροφὴ εἰς τὰ τετριμμένα ἦταν ἀφόρητα πληκτική, ἡ προσωρινότης στὴν ἀνάμιξι τὴν ἐξωσπιτικὴ τῆς ἔγινε μονιμότης.

Ἀποτέλεσμα ἡ αὔξησις τῆς παιδικῆς ἐγκληματικότητος, φαινόμενα τεντυμποϊσμοῦ, παιδικὲς ψυχοπάθειες καὶ κατὰ συνέπειαν κοινωνικὸς κλονισμός. Δὲν μιλῶ φυσικὰ γιὰ τὶς περιπτώσεις ποὺ ἡ γυναικεία ἐργασία εἶναι οἰκονομικῶς ἀπαραίτητη γιὰ τὴν οἰκογένεια. Ἐκεῖ ὁ σκοπὸς εἶναι αὐτόχρημα ἱερὸς καὶ τῆς δίνει μαζὶ μὲ τὴν ὑλικὴ καὶ τὴν ἠθικὴ ἀνεξαρτησία. Ὅταν ὅμως μπορῇ νὰ μεγαλώση μόνη της τὸ παιδάκι της, νὰ αἰσθανθῇ τὴν χαρά, ν' ἀκούσῃ πρώτη τὰ πρῶτα του ψελλίσματα, νὰ τὸ βοηθήσῃ στὰ πρῶτα του βήματα καὶ νὰ τὸ μυήσῃ αὐτὴ στὰ ἀγνωστα μυστήρια τῆς ζωῆς, τότε γιατὶ νὰ ἀνταλλάσσῃ αὐτὴν τὴν θεία ἀποστολὴ μὲ τὴν ψυχρὴ ἐργασία ἑνὸς γραφείου καὶ τὴν ἀμοιβὴ ἴσην περίπου μὲ αὐτὴν ποὺ θὰ τῆς στοιχίσῃ ἡ ξένη γυναῖκα ποὺ θὰ μεγαλώσῃ τὸ δικό της παιδὶ κατὰ καταστρεπτικὸν τρόπον; Θὰ πλατύνῃ πολὺ ἂν τοποθετήσω τὴν γυναῖκα καὶ σὲ ἄλλους δικούς της κοινωνικοὺς τομεῖς, τοὺς ὁποίους ἂν καταλλήλως καλλιεργοῦσε ἔπρεπε νὰ εἶναι ὑπερήφανη γιὰ ὅ,τι συνετέλεσε στὴν δημιουργία τῆς ἑλληνικῆς οἰκογενείας καὶ κατὰ συνέπειαν στὴν δημιουργίαν τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, γιὰ τὴν ὁποίαν εἶναι μόνη κατάλληλη ἀλλὰ καὶ ὑπεύθυνη.

Σὰν κατακλεῖδα θέλω νὰ τονίσω πὼς ἀναντιρρήτως μέσα στὰ δικά της πλαίσια εἶναι καὶ οἱ ἐκλογές. Οἱ δημοτικὲς ἐκλογὲς κυρίως τὴν ἀφοροῦν ἀμέσως καὶ περισσότερον ἀπὸ τὸν ἄνδρα.

Ἡ γυναῖκα μὲ τὴν ψῆφον της πρέπει νὰ ἐκλέγῃ τὸν τοπικόν της ἄρχοντα, αὐτὸν ποὺ θὰ τῆς ἐξασφαλίσῃ τὴν καθαριότητα τῆς πόλεως καὶ τοῦ πάρκου ποὺ θὰ παίξῃ τὸ παιδάκι της, τὴν εὐπρεπῆ ἀγορὰν της καὶ ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν ἐσωσπιτικὴν καὶ ἐξωσπιτικὴν εὐδαιμονίαν της. Ἀλλὰ καὶ τὸν βουλευτή της πρέπει νὰ ἐκλέγῃ διότι τόσον ἡ χωρικὴ ὅσον καὶ ἡ γυναῖκα τῶν πόλεων ἀπὸ αὐτὸν περιμένει τὴν ἐπίλυσιν τῶν τοπικῶν καὶ γενικῶν της ζητημάτων.

Εἰς τοὺς τομεῖς ὅμως αὐτοὺς θὰ ἔλεγα πὼς πρέπει νὰ ἀναμιγνυθῇ χωρὶς ἐξάρσεις καὶ προκλητικότητες, συγκρατοῦντας, εἰ δυνατόν αὐτὸ τὸ κάπως ἀέρο, ντεντελένιο θέλγητρον ποὺ δυστυχῶς ἄρχισε νὰ γίνεται ἀπὸ τὶς σύγχρονες γυναῖκες

ΛΕΛΕ Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα Ἐλισάβετ μετὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Σιέρρα Λεόνε Σὲρ Μίλτον Μαργκαῖ εἰς τὴν χορευτικὴν ἑσπερίδα τὴν δοθεῖσαν πρὸς τιμήν της κατὰ τὴν πρόσφατον ἐπίσκεψίν της εἰς Φρητάουν, πρωτεύουσαν τῆς Σιέρρα Λεόνε.

Παραγνωρίζεται ὑπὸ τοῦ Κράτους

ΔΙΚΑΙΟΝ ΑΙΤΗΜΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑΡΧΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΛΑΝΟΔΙΩΝ ΙΧΘΥΟΠΩΛΩΝ

Ἀνάγκη καθιερώσεως ἑβδομαδιαίας ἀργίας

Ἕνα σοβαρὸν ὅσον καὶ δίκαιον αἴτημα ἀπασχολεῖ, ὡς πληροφορούμεθα ἀπὸ μακροῦ, χωρὶς δυστυχῶς νὰ ἔχῃ εὕρῃ ἱκανοποίησιν τὰ μέλη τῶν συλλόγων καταστηματαρχῶν καὶ πλανοδίων ἰχθυοπωλῶν Πατρῶν.

Πρόκειται περὶ τῆς καθιερώσεως καὶ διὰ τὸν ἀνωτέρω κλάδον τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος καὶ δὴ τῆς κατὰ Κυριακὴν ἀργίας.

Διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ αἰτήματος αὐτοῦ, οἱ ἀνωτέρω δύο Σύλλογοι ἔχουν ἀποστείλη ἀπὸ ἑπταμήνου καὶ πλέον πρὸς τὰ Ὑπουργεῖα Βιομηχανίας καὶ Ἐργασίας πλεῖστα ἔγγραφα, εἰς τὰ ὁποῖα ἐκτίθενται τὰ ἑξῆς ἀξιοσημείωτα, μεταξὺ ἄλλων :

Κατόπιν ὁμοφώνων ἀποφάσεων Γενικῶν Συνελεύσεων τῶν Συλλόγων μας, ζητοῦμεν τὴν ἐφαρμογὴν καὶ εἰς τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν τῶν ὑπαρχουσῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ νόμου «περὶ ὁλοκληρωτικῆς Κυριακῆς ἀργίας» τῶν Ἰχθυοπωλείων καὶ πλανοδίων ἰχθυοπωλῶν τῆς πόλεώς μας. Τοῦτο θέλει συμβάλλει εἰς τὰ κάτωθι :

1) Εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν θρησκευτικῶν μας καθηκόντων.

2) Θὰ ἀποτελέσῃ σοβαρώτατον παράγοντα εἰς τὴν ἐμφάνισιν καὶ τουριστικὴν ἀξιοποίησιν τῆς πόλεως καὶ θὰ παύσουν νὰ ἀποροῦν οἱ ξένοι καὶ Ἕλληνες τουρίσται διατί ὅλα τὰ καταστήματα εἶναι κλειστὰ καὶ μόνον τὰ ἰχθυοπωλεῖα παραμένουν ἀνοικτά.

3) Θὰ ἐπαναφέρῃ μίαν πολυπληθῆ τάξιν ἐπαγγελματιῶν ἐντὸς τῶν νομίμων ὁρίων ἐργασίας.

4) Θὰ ἀπαλλάξῃ τὸ ἀπαλληλικὸν τοσωπικὸν τῶν καταστημάτων τῆς συνεχοῦς ἑπταημέρου ἐργασίας, ἐφαρμοζομένων τῶν «περὶ ἡμερῶν ἐργασίας» διατάξεων τοῦ Ὑπουργείου.

Εἰς τὰ αὐτὰ ἔγγραφα προστίθενται τὰ ἑξῆς:

Μετὰ τὴν σύμφωνον γνώμην ὅλων τῶν ἁρμοδίων καὶ αἰτούντων ἤτοι τῶν Συλλόγων Καταστηματαρχῶν καὶ Πλανοδίων Ἰχθυοπωλῶν Πατρῶν, τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Πατρῶν τοῦ Ἐργατοϋπαλληλικοῦ Κέντρου Πατρῶν καὶ τῆς Νομαρχίας Ἀχαΐας, ἐγνωστοποίησεν τὸ Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον Κοινωνικῆς Πολιτικῆς τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας ὅτι ἀπηυθύνθη καὶ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας (τμῆμα Διευθύνσεως Ἁλιείας) διὰ νὰ λάβῃ καὶ τὴν σύμφωνον γνώμην αὐτοῦ. Δὲν νομίζομεν ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχῃ ἀντίθετον γνώμην τὸ Ὑπουργεῖον Βιομηχανίας, διότι ἤδη ἔχει καθιερωθῆ ἡ ὁλοκληρωτικὴ Κυριακὴ ἀργία διὰ τὰς Ἀθήνας, Πειραιᾶ, Θεσσαλονίκην καὶ ἄλλας πόλεις τῆς Ἑλλάδος, εἰς ὡσμένας δὲ πόλεις ἔχει καθιερωθῆ καὶ ὡράριον λιανικῆς πωλήσεως καὶ ἡ καθ' ἑκάστην Τετάρτην ἀπόγευμα ἀργία. Δὲν Μπορεῦμεν νὰ ἐννοήσωμεν ἑπομένως πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ γίνεται διαχωρισμὸς τῶν ἰδίων ἐπαγγελματιῶν κατὰ τόπους.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΚΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

Ἀνακοινοῦται ὅτι οἱ στρατεύσιμοι τῆς Κλάσεως 1964 ὑποχρεοῦνται ὅπως μέχρι 15 Φεβρουαρίου παρουσιασθοῦν, οἱ μὲν διαμένοντες εἰς τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν εἰς τὸ Τμῆμα Γενικῆς Ἀσφαλείας, οἱ δὲ διαμένοντες εἰς τοὺς λοιποὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας εἰς τὰς οἰκείας Ὑποδιοικήσεις Χωροφυλακῆς ἵνα ἐφοδιασθῶσιν διὰ στρατιωτικοῦ δελτίου ἐπιλογῆς καὶ κατατάξεως.

Οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ παρουσιασθοῦν εἰς τὰς ἀνωτέρω ἀστυνομικὰς ἀρχὰς, λόγῳ δεδικαιολογημένης αἰτίας, νὰ ἀποστείλουν εἰς ταύτας ἀντιπρόσωπόν των.

Οἱ στρατεύσιμοι οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν ἐφοδιασθῆ διὰ στρατιωτικοῦ δελτίου ἐπιλογῆς καὶ κατατάξεως, δὲν θὰ γίνουν δεκτοὶ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἐπιλογῆς Ὁπλιτῶν Πατρῶν τὸν μῆνα Μάϊον, ὅτε ὑποχρεοῦνται νὰ παρουσιασθοῦν πρὸς ἐπιλογὴν καὶ θὰ ἐπιβληθῆ εἰς τούτους δίμηνος πρόσθετος ὑπηρεσία μὴ ἐξαγοραζομένη.

ΠΑΝΣΕΛΗΝΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
Ἀντ)ρχης Στρατολογίας
Διευθυντὴς

ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ

Τὸ γραφεῖον τοῦ πολιτευτοῦ τοῦ Κόμματος Προοδευτικῶν (Σ. Μαρκεζίνη) δικηγόρου κ. ΝΙΚΟΥ Ι. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, (Φιλοποίμενος 39) παρέχει δωρεὰν τὴν συνδρομὴν του διὰ τὴν ἔκδοσιν ἐκλογικῶν

ΤΑ ΚΟΝΤΑ & ΣΤΕΝΑ
ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ
ΜΑΚΡΑΙΝΟΥΝ
ΚΑΙ ΦΑΡΔΑΙΝΟΥΝ
ΜΕ ΤΟ ΠΑΡΑΛΗΦΘΕΝ
ΜΗΧΑΝΗΜΑ
ΣΤΟ
ΔΕΡΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
Γερακωστοπούλου 27

Οἰκονομικαὶ θεωρίαι καὶ πολιτικὴ πρακτική

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Α. Ταμπακοπούλου

Οἱ τελευταῖες ἐκλογὲς ἔγιναν ἀφορμὴ νὰ ταξινομηθοῦν κάπως συστηματικώτερα οἱ πολιτικὲς δυνάμεις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Καὶ παρὰ τὸ ὅτι δὲν μποροῦμε νὰ μιλήσουμε γιὰ τὴ δημιουργία κομμάτων δυτικοῦ τύπου καὶ στὸν τόπο μας, μποροῦμε πάντως νὰ ὑποστηρίξουμε ὅτι τὰ ὑπάρχοντα τώρα ἑλληνικὰ πολιτικὰ σχήματα, ἐκπροσωποῦν πλέον καὶ τὶς σύγχρονες θεωρητικὲς οἰκονομικὲς σχολές, ἀλλὰ καὶ τὴ σύγχρονη οἰκονομικὴ πρακτική, ὅπως καὶ ἀλλαχοῦ πολιτικὰ ἐκφράζεται.

Πράγματι τὰ σημερινὰ πολιτικὰ σχήματα φαίνονται ἐπηρεασμένα ἄμεσα ἢ ἔμμεσα ἀπὸ οἰκονομικὲς σχολὲς καὶ θεωρίες, ποὺ ἐκφράζουνται πολιτικὰ σὲ ὅλες σχεδὸν τὶς σύγχρονες κοινοβουλευτικὲς δημοκρατίες τῆς γῆς. Στὸ μόνο ποὺ διαφέρουμε ἀπὸ αὐτές, εἶναι στὸ ὅτι ἡ ἀντιπροσωπευομένη ἀπὸ τὰ δημοκρατικὰ σοσιαλιστικὰ κόμματα σοσιαλιστικὴ οἰκονομικὴ σχολή, δὲν ἐκπροσωπεῖται πολιτικά, δηλαδὴ μὲ κόμμα, στὸν τόπο μας.

Τόσο οἱ προεκλογικὲς ἐπαγγελίες, ὅσο καὶ ἡ πρακτικὴ οἰκονομικὴ καὶ πολιτικὴ τῶν ἡγετῶν τῶν ἀστικῶν ἑλληνικῶν, παραστάξεων, μᾶς ἀποδεῖξαν τὸ ἐπικρίνωμε τὸ βασικὸ τοῦ θεωρητικοῦ οἰκονομικὸ προσανατολισμό. Διότι οἱ ἡγέτες τῆς ΕΡΕ, τῆς Ε.Κ καὶ τῶν προοδευτικῶν, ἔχουν ἐπωμισθῆ κατὰ τὸ παρελθὸν τὴν εὐθύνη τῆς χαράξεως τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς στὴ χώρα μας καὶ ἐπανειλημμένα μᾶς ἔχουν γνωρίσει τὶς ἐπ' αὐτοῦ ἀπόψεις τους. Παρατηροῦμε ἔτσι ὅτι οἱ βασικὲς τους οἰκονομικὲς ἀρχὲς εἶναι οἱ ἴδιες καὶ στὰ τρία. Καὶ τὰ τρία αὐτὰ ἀστικὰ κόμματα στηρίζουν κατ' ἀρχὴν τὴν οἰκονομικὴ τους πολιτικὴ στοὺς ἑξῆς παράγοντες. α) Στὸ σεβασμὸ τῆς ἀτομικῆς ἰδιοκτησίας καὶ τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας. β) Στὸν ἐλεύθερο συναγωνισμὸ μεταξὺ ἀτόμων καὶ οἰκονομικῶν μονάδων. γ) Στὴν προσπάθεια δημιουργίας τῶν καταλλήλων συνθηκῶν ὑπὸ τοῦ κράτους γιὰ τὴν τόνωση καὶ ἀνάπτυξη τῆς ἰδιωτικῆς ἐπιχειρηματικῆς δραστηριότητος καὶ δ) Στὴ συσσώρευση κεφαλαίων στοὺς ἐπιχειρηματίες, γιὰ τὴν ὑπ' αὐτῶν ἐπένδυσή των σὲ νέα παραγωγικὰ ἔργα.

Παρὰ τὸ κοινὸ λοιπὸν αὐτό τους «πιστεύω» καὶ τὴν παραδοχὴ τῶν θεωριῶν τῆς κλασσικῆς οἰκονομικῆς σχολῆς, τὰ τρία ἀστικὰ κόμματα, ἔχουν αἰσθητὲς διαφοροποιήσεις ὀποστῆ, λόγω τῆς διαφορετικῆς ἐπιδράσεως τῶν νωτέρων κοινωνικῶν θεωριῶν συγκεκριμένα τοῦ νεοφιλελευθερισμοῦ, ἐπάνω στὰ οἰκονομικά τους προγράμματα. Μὲ κριτήρια λοιπὸν τὴν ἐπίδραση ποὺ ἀσκεῖ ἐπάνω τους ὁ οἰκονομικὸς νεοφιλελευθερισμός, ποὺ χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν ἀποδοχὴ τῆς ρυθμιστικῆς παρεμβάσεως τοῦ κράτους σὲ διαφόρους οἰκονομικοὺς καὶ κοινωνικοὺς τομεῖς, τὰ τρία ἑλληνικὰ ἀστικὰ κόμματα, ἀπὸ θεωρητικῆς οἰκονομικῆς πλευρᾶς ἐξεταζόμενα μποροῦν νὰ ταξινομηθοῦν ὡς ἑξῆς:

1) Στὸ ὑπερσυντηρητικὸ «Προοδευτικὸ Κόμμα» τοῦ κ. Σπ. Μαρκεζίνη. Τὸ κόμμα αὐτὸ ποὺ εἶναι καὶ τὸ μοναδικὸ ἀστικὸ ἑλληνικὸ κόμμα, μὲ σαφῆ οἰκονομικὴ θεωρητικὴ τοποθέτηση, ἀσπάζεται τὶς ἀπόψεις τῆς φιλελευθέρας οἰκονομικῆς σχολῆς, ὅπως στὰ τέλη τοῦ περασμένου αἰῶνος καὶ στὶς ἀρχὲς τοῦ δευτέρου ἐφαρμόσθηκαν στὶς δυτικὲς δημοκρατίες. Εἶναι δηλαδὴ α) ὑπὲρ τοῦ κράτους—νυκτοφύλακος καὶ ἐναντίον πάσης κρατικῆς παρεμβάσεως στὴ ρυθμιση τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. Ἡ ἐλευθέρα δημιουργία μισθῶν καὶ τιμῶν εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς βασικὲς του ἐπιδιώξεις. Σ' αὐτὴ τὴν ἀρχὴ ὀφείλεται ἡ ἀντεργατικὴ πολιτικὴ τοῦ κ. Ἐλευθ. Γονῆ. Ἡ ἀπελευθέρωσις τοῦ ἐμπορίου κατὰ τὴν πρώτη περίοδο τῆς διακυβερνήσεως τῆς χώρας ἀπὸ τὸν Ε. Σ. Ἐπίσης σ' αὐτὴ τὴν ἀρχὴ ὀφείλεται ἡ ἀντίον τῶν προστατευόντων τὶς τιμὲς τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων ὀργανισμῶν πολιτικὴ τῶν προοδευτικῶν καὶ ἄλλες σχετικὲς οἰκονομικὲς ἀπόψεις τοῦ ἀνωτέρω κόμματος. β) Εἶναι ὑπὲρ τῆς ἐθνικοποιήσεως μεγάλων οἰκονομικῶν μονάδων, διὰ τῆς συγχωνεύσεως καὶ διὰ τοῦ συναγωνισμοῦ ἐξουδετερώσεως τῶν πολυαρίθμων μικρῶν καὶ παρασιτικῶς δρώντων καὶ γ) εἶναι ὑπὲρ τῆς ταχείας συσσωρεύσεως τοῦ κεφαλαίου εἰς χεῖρας ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγωτέρων καὶ πιὸ ἀξίων ἐπιχειρηματιῶν, διὰ τῆς ἐξουδετερώσεως τῆς ἀντιδράσεως τόσον τῶν ἐργαζομένων, ὡς πρὸς τὴν ἀμοιβή τῆς ἐργασίας, ὅσον καὶ τῶν δασμοθετῶν καὶ τῶν μὲ κρατικὴ εὔνοια ἐργαζομένων κεφαλαιούχων.

Ὅμοιες πρὸς αὐτὸ οἰκονομικὲς ἀπόψεις ἐκφράζουν σὲ ἄλλες δημοκρατίες τὰ κόμματά τῶν φιλελευθέρων τῆς Δυτ. Γερμανίας, τοῦ Βελγίου, τῆς Ἰταλίας, τὸ Ρεπουμπλικανικὸ τῶν ΗΠΑ κ. ἄ. Κατὰ τὴν ἄποψη τῶν αὐτῶν κάθε κοινωνικὴ πολιτικὴ καὶ κάθε κρατικὴ παρέμβασις θεωρεῖται «σοσιαλισμός».

2) Στὰ δύο ἀποδεχόμενα τῆς ἀπόψεις τοῦ νεοφιλελευθερισμοῦ μεγάλα ἀστικὰ ἑλληνικὰ κόμματα τῆς ΕΡΕ καὶ τῆς Ε. Κ. Πράγματι, τὰ κόμματα αὐτὰ ἀποδέχονται τὴν ἀνάγκη α) τῆς ἀσκήσεως κοινωνικῆς πολιτικῆς διὰ τῆς ρυθμιστικῆς παρεμβάσεως τῆς πολιτείας στὶς σχέσεις κεφαλαίου καὶ ἐργασίας, β) τὴν προστασία τῶν τιμῶν τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων, γ) τὴν δημιουργία οἰκονομικῶν μονάδων (βιομηχανικὰ πετρελαίου κλπ.) πρωτοβουλία τοῦ κράτους καὶ τὴν καταφυγὴ σὲ «σοσιαλίζοντα» οἰκονομικὰ μέτρα σὲ περιπτώσεις ἀπάγκης (κρατικὲς ἢ ἡμικρατικὲς ἀγροτικές, ἐμπορικές, καὶ βιομηχανικὲς ἐπιχειρήσεις) καὶ δ) τὴν μὴ ἐξουθένωση τῶν μισθοσυντηρητῶν καὶ τῶν ἡμερομισθίων πέραν ἑνὸς κάπως ἀνεκτοῦ ὑπὸ τῶν ἐργαζομένων ὁρίου.

Παρ' ὅλες ὅμως τὶς κοινὲς αὐτὲς οἰκονομικὲς τους ἀπόψεις, μιὰ βασικὴ διαφορὰ χωρίζει τὰ δύο αὐτὰ μεγάλα ἀστικὰ ἑλληνικὰ κόμματα. Διαφορὰ ποὺ χωρίζει καὶ πολλὰ ἀστικὰ κόμματα μεταξὺ των καὶ στὶς ἄλλες δυτικὲς δημοκρατίες. Πρόκειται γιὰ τὴν ἀντιπληθωριστικὴ πολιτι-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΣΕΛΙΔΑ

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
ΜΕ ΤΗΝ ΠΛΟΥΣΙΩΤΕΡ